

Psalm 116

- 1 Verknocht ben ik, ja, Wezer hoort
mijn stem, mijn vergenadigingen,
- 2 ja, Hij neigt mij zijn oor
en mijn dagen door roep ik.
- 3 Mij omstrengen de snoeren van de dood
en de nauwten van de woestenij vinden mij.
Benauwing en droefheid vind ik
- 4 en de naam van Wezer roep ik:
'Ach toch, Wezer, laat mijn ziel ontslippen.'
- 5 Genadig Wezer en bewarend
en onze Machtige vertedert zich.
- 6 Wezer waker over verlokbaren,
ik verschraal, en Hij bevrijdt mij.
- 7 Keer, mijn ziel, naar je rusten,
ja, Wezer bejegt jou.
- 8 Ja, Jij laat mijn ziel de dood ontsnappen,
mijn oog de tranen,
mijn voet de aanstoot.
- 9 Ik ga voor het gelaat van Wezer
in de landen van de levenden.
- 10 Ik hecht mij, ja, ik spreek:
'Ik buig mij uiterst,'
- 11 ik zeg in mijn deinzen:
'Alle aardeling liegt.'
- 12 Wat keer ik Wezer
al zijn bejegeningen aan mij?
- 13 De beker van de bevrijdingen hef ik
en de naam van Wezer roep ik.
- 14 Mijn geloften vernoeg ik Wezer,
beduidend toch voor al zijn volk.
- 15 Kostbaar in de ogen van Wezer
de dood van zijn gunstelingen.
- 16 Ach toch, Wezer,
ja, ik jouw knecht,
ik jouw knecht, de zoon van jouw maarte,
Jij opende mijn boeien.

- 17 Het slachtmaal van erkenning slacht ik Jou
en de naam van Wezer roep ik.
- 18 Mijn geloften vernoeg ik Wezer,
beduidend toch voor al zijn volk
- 19 in de hoven van het huis van Wezer,
in jouw midden, Jeruzalem.

Vier Wezer.